

Homenatge pòstum a un renovador

Dos anys després de la seua mort, el doctor Sebastià Garcia Martínez rep l'homenatge de la revista «Afers. Fulls de recerca i pensament», que va dirigir el 1984. Nascut a Villena, fou un dels impulsors de la renovació de la ciència històrica a la Universitat de València.

Víctor Mansanet

Dilluns passat va ser homenatjat al Col·legi Major Universitari Lluís Vives de València l'historiador universitari **Sebastià Garcia Martínez**, mort ara fa dos anys a l'edat de quaranta tres anys. L'acte, organitzat per la revista *Afers* i amb la col·laboració de la Universitat de València, va comptar amb la presència dels professors **Manuel Ardit**, **Alfons Cucó** i **Vicenç M. Rosselló**, tots tres amics i col·legues de l'investigador, els quals van significar la vida acadèmica i de dedicació a la historiografia moderna del doctor Garcia Martínez. Al mateix temps, la revista *Afers* feia públics els dos números especials, 5 i 6 de la col·lecció, per recordar la trajectòria professional de l'historiador traspasat, el qual és, per a **Manuel Ardit**, una persona insubstituïble, «i no tan sols pel seu tarannà vital, que en el seu cas venia donat per una sàvia barreja de dinamisme, intel·ligència, ironia, agudesia i generositat», sinó també per les seues aportacions a la història del País Valencià.

Rigor clàssic

L'obra del doctor **Garcia Martínez** ha estat definida pel rigor clàssic, tal com va afirmar a *EL TEMPS* el 23 de juny de 1986, el catedràtic d'Història Moderna de la Universitat de les Illes Balears, **Ernest Belenguier i Cebrià**, dues setmanes després de la seua mort. Format a la Universitat de València, es va llicenciar en Història el 1964 i es doctorà el 1971 amb una tesi, «València bajo Carlos II», la qual va ser dirigida per **Joan Reglà**. Sebastià Garcia es distingia per la seua obsessió a remenar arxius i documents amb precisió metòdica. Potser aquesta circumstància va fer que no eixira del campus de l'antic passeig de València al mar, malgrat les dificultats que això representava per a un jove historiador lligat al pensament progressista que va tenir no solament la influència dels professors **Reglà** i **Tarradell**, sinó també els corrents nacionalistes que començava a escampar pertot arreu **Joan Fuster**.

Segons el professor **Josep Juan i Vi-**

dal, «la concepció de la història de Sebastià Garcia Martínez era alhora oberta i compromesa», el qual també s'esforçà al llarg de la seua vida intel·lectual «per aclarir la identitat històrica del País Valencià». Així, publicà el 1968 a València un dels primers treballs escrits en català, *Els fonaments del País Valencià modern*, a través de l'Editorial Garbí. Després trauria altres publicacions, com ara *Bandolers, corsaris i moriscos* (Eliseu Climent, 1980) o «Joan Lluís Vives, Erasme i Europa» (*Afers* núm. 3, 1986).

Una obra essencial

L'obra que va deixar enllestida durant la seua curta vida pot considerar-se essencial per a la configuració de la historiografia moderna del País Valencià, tot i que la seua labor va anar més enllà de la tasca editorial. Participà en diferents congressos nacionals i estrangers i va ser un dels impulsors del «I Congrés d'Història del País Valencià». També va intervenir com a coordinador del I Colloque sur le Pays Valencien a l'èpoque moderne» (Pau, 1978), i va pertànyer als consells de redacció de les revistes *Estudis*, *Llull*, *L'Espill* i *Dianium*, a més de dirigir la revista *Afers*. Ha estat guardonat amb el premi Lo Rat Penat d'investigació (1964) i el 25 d'Abril, de Benissa, i obtingué els premis extraordinaris de lli-

Sebastià Garcia Martínez.

ciatura i doctorat el 1972. També ha estat Conseller Numerari de la Institució Alfons el Magnànim i acadèmic corresponent de la Real Academia de la Historia.

Destinat a la Universitat de Múrcia els darrers anys de la seua vida, mai no es va desvincular de la de València, a la qual desitjava tornar com a catedràtic. Han aparegut, fins ara, cinc obres pòstumes i tres més en premsa que s'editaràn els pròxims mesos, segons van comunicar els responsables de la revista *Afers* en l'esmentat homenatge. □

NOU CICLE DE CONFERÈNCIES «PONT AERI»

Vol a Galícia

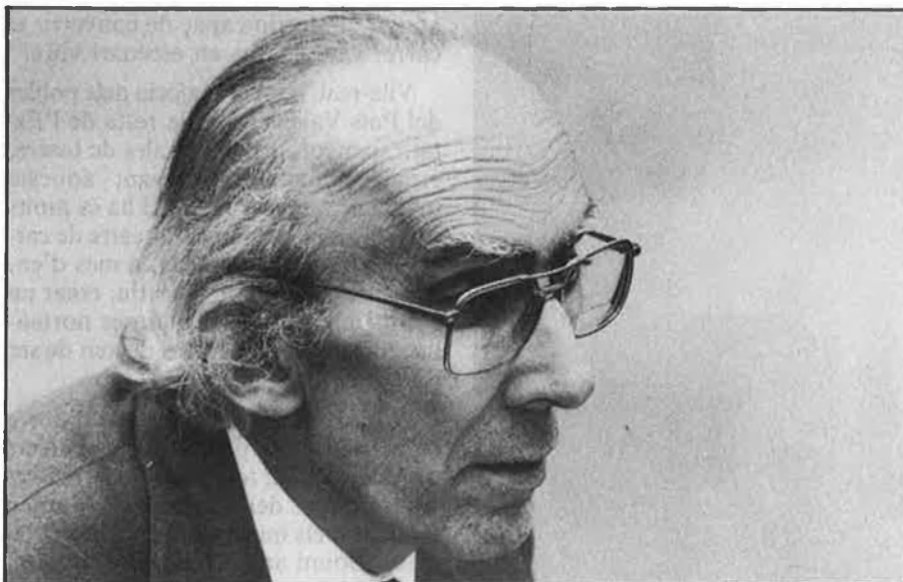
Les conferències Pont Aeri, intercanvi cultural entre Catalunya i Madrid, continuen amb un cicle sobre el Mil·lenari català. Al mateix temps, es comença un nou cicle d'intercanvi amb Galícia.

Carles Singla

Josep Benet i el pensador gallec **Ramon Pineiro** han estat els conferencians encarregats d'obrir un nou cicle de conferències Pont Aeri, en què el vol intel·lectual unirà les ciutats de Barcelona i Santiago. La fórmula serà la mateixa que ja es feia servir en l'inter-

canvi amb Madrid. El conferenciant català serà presentat pel gallec a Santiago, mentre que a Barcelona s'invertiran els papers.

L'intercanvi amb Madrid, per la seua banda, continua amb un cicle de tres vols, espaiats durant dotze mesos, amb el tema centra del Mil·lenari de la naixença política de Catalunya. L'últim

Josep Benet, participant en les conferències Pont Aeri.

intercanvi, amb dates el 5 i el 12 de maig, han tingut com a protagonistes els historiadors **Carlos Seco** i **Josep Termes**.

El conseller de Cultura, **Joaquim Ferrer**, va explicar que la nova iniciativa amb Galícia «no pretén presentar dos pobles, sinó donar a conèixer les esperances i els projectes de cadascun, per fer camí junts». Les dues primeres conferències van parlar del camí que ja s'ha recorregut, ja que els temes tant per a Ramon Pineiro com per Josep Benet van ser el llarg camí dels respectius pobles vers la democràcia i l'autonomia. El conseller Ferrer també va

afirmar que els resultats d'aquestes conferències a curt termini són «impossibles d'avaluar».

A la presentació del cicle va assistir també el *conselleiro* de Cultura i Esports del govern gallec, **Alfredo Conde**. Independent, però parlamentari del grup socialista, Conde va accedir a la conselleria de Cultura el passat setembre i en la roda de premsa de presentació no va voler comentar la gestió cultural del govern anterior al seu. Alfredo Conde va parlar de les tendències portugalistes a la llengua gallega, motiu d'una recent polèmica, i va afirmar que la seva obligació, com a conseller, és fer complir la llei. □

a Vila-real (la Plana Baixa), coincidint amb les festes de Sant Pasqual. Dotze grups representatius del teatre que es fa als espais urbans de sis comunitats autònomes posaran en escena un total de catorze espectacles. La Generalitat valenciana i l'Ajuntament de Vila-real s'han dividit a mitges els 6 milions de pessetes que suposa que, des del passat 13 de maig fins al diumenge 22, la vida i la il·lusió trenquen barreres i els municipals deixen el seu lloc als mimos-clowns per a convertir les normes en caricatures. Nou dies perquè els polítics queden eclipsats pels pallassos i els gerents de les taulelles per malabaristes. I la nit, la nit s'ha fet màgica gràcies a l'espectacle de Xarxa Teatre, el grup vila-realenc encarregat de dirigir aquest aplec de la faràndula.

El teatre de carrer comença a viure una nova etapa de relançament i depuració després de molts anys d'academicisme en què el teatre urbà estava considerat de segona fila. Per a Nelo Vilanova, director de Xarxa Teatre, és l'hora de la consolidació: «El teatre de carrer va nàixer en l'època medieval després d'una fase de molta foscor en què s'havien perdut moltíssimes biblioteques, llibres i teatres. Recuperada la necessitat de tornar a fer teatre, el més fàcil va ser traure'l al carrer. Posteriorment es va donar un nou renaixement dels teatres de l'escena italiana, de les grans construccions teatrals i el teatre de carrer va quedar en un segon pla, devaluat.

Ara, novament, ens hem trobat al segle XX que el teatre de carrer ofereix unes possibilitats immenses, diferents a les del teatre de sala, però al mateix temps també poden ser complementàries. Això ha fet que aquest tipus de

I FESTIVAL DE TEATRE DE CARRER A VILA-REAL

Quan el carrer esdevé escenari

Mimo-clowns, pallassos, malabaristes i còmics han convertit els carrers de Vila-real en un escenari viu en la més important cita de teatre de carrer que se celebra al País Valencià en aquests moments.

Albert Vicent

Qui vol un miracler? Doncs bé, el miracler està servit. Dotze grups de teatre de carrer han acudit a la convocatòria del I Festival de Teatre de Carrer que se celebra durant aquests dies

La nit, gràcies al grup Xarxa, es torna màgica a Vila-real.